

Westervoort, 4 maart 2021.

Inspraakreactie Financieel Herstelplan Westervoort

Geachte commissie,

Net als heel Westervoort is de Gehandicaptenraad erg geschrokken van de financiële toestand van de gemeente maar vooral van een heleboel oplossingen die het college aan u voorstelt om deze situatie te herstellen.

Er zijn ontzettend veel zaken te zeggen over deze plannen maar ik probeer mij te beperken tot een paar punten uit programma 2 die onze doelgroep extra zullen raken.

Algemeen.

Op pag.10 schrijft het college dat bij alle voorstellen o.a. de volgende criteria als leidraad voor dit herstelplan hebben gediend:

- Voorstellen dienen juridisch haalbaar te zijn;
- Ze moeten rekening dient gehouden met verwachtingen die zijn gewekt; dit hangt samen met het zijn van een betrouwbare overheid;
- De gevolgen voor de sociale samenhang van de Westervoortse gemeenschap dienen goed te worden beschouwd.

In het vervolg blijkt echter dat het college op punten de randen van wetgeving en fatsoen op zoekt. Hierbij zegt u er vaak zelf al bij dat het eigenlijk neigt naar onbehoorlijk bestuur en dat de maatregelen bezwaar uit zullen gaan lokken. Dit weerhoudt u er blijkbaar niet van toch met voorstellen te komen zoals ze hier nu voorliggen. Wij vinden dit onvoorstelbaar en Westervoort onwaardig!

Als dit de uitwerking is van "Nu doorpakken", de titel van het landelijke verkiezingsprogramma van de grootste coalitiepartij in deze raad, is het beter te spreken van "Nu afpakken".

Maatwerkvoorzieningen WMO en WLZ Pag. 47.

Bij het voorstel tot overheveling van mensen vanuit de WMO naar de WLZ zegt het college zelf al: "De vraag is of dit ethisch gezien wenselijk is. Dit voorstel gaat in tegen de opdracht vanuit het rijk om mensen in staat te stellen zo lang mogelijk zelfstandig thuis te blijven wonen." Einde citaat.

Het gaat in tegen de erkenning van zaken waar u zegt voor te staan. Het doet geen recht aan de eigen regie van mensen en het is in strijd met het VN-verdrag voor gelijke rechten van mensen met een handicap, zolang er geen medische noodzaak is aangetoond. Het is wegstoppen van de dure gevallen, zodat ze niet meer tot de financiële verantwoordelijkheid van onze gemeente behoren. Wij vinden dit zéér verwerpelijk.

Doelgroepenvervoer. Pag. 56.

In september 2020 heeft de Gehandicaptenraad, hiertoe benoemd tot themagroep door de Participatieraad, een advies ingediend betreffende het collegevoorstel "Kostenbesparing Doelgroepenvervoer". Ruim een half jaar later hebben wij van het college hierop nóg steeds geen reactie ontvangen. Wij lezen in het plan dat er moet worden bijgeraamd maar dat neemt niet weg dat er uiteindelijk geen consequenties voor Avan reizigers aan verbonden zullen zijn want bezuinigingen blijven noodzakelijk. Wij hebben in ons advies aangegeven hoe men hier het beste mee om kan gaan en vooral het persoonlijke maatwerk benadrukt. Ons wordt nu niet de mogelijkheid geboden kennis te

nemen in hoeverre u dit met ons van belang vindt en u ontnemt ons de kans om hierop in dit stadium te reageren. Het onderliggend collegevoorstel is een ontkenning van een belangrijke levensvoorwaarde voor mensen met een vervoersindicatie. Dit neemt u blijkbaar voor lief want u geeft zelf al aan dat hiermee de mobiliteit van de gebruiker beperkt gaat worden en de participatie onder druk komt te staan. Wij vinden dit onacceptabel, zeker gezien het belang dat u, mede met ons, zegt te hechten aan een inclusieve samenleving.

Mantelzorgcompliment. Pag. 60

Om maar weer eens met uw eigen citaat te beginnen: "Mantelzorg is niet in geld uit te drukken, door middel van een jaarlijkse financiële bijdrage worden mantelzorgers blijvend gewaardeerd voor het werk dat ze doen. Met de bijdrage van €10,- per jaar komt deze waardering wel in een erg vreemd (financieel) daglicht te staan." Einde citaat.

Blijkbaar gaat het sluitend maken van de begroting mede ten koste van de in deze maatschappij zo belangrijke taak. Zonder mantelzorg zullen de kosten nog verder toe gaan nemen. Daarbij onszelf realiserend dat de meeste mantelzorgers de liefde voor hun naasten belangrijker vinden dan de fooi van de gemeente.

Dit voorstel is zo onder de maat dat onze eerste reactie was dat u zichzelf belachelijk maakt en dan beter die € 10,- in extra communicatie en uitvoering van respijtzorg kan steken. Wij constateren dat op deze post jaarlijks een bedrag van € 2500,- op de een of andere duistere wijze verdwijnt in dit overzicht. Dit zorgt ervoor dat wij zeker vraagtekens hebben bij de overige financiële onderbouwing van dit herstelplan, mede omdat we meerdere foute berekeningen hebben ontdekt.

Bijvoorbeeld in de onderbouwing op Pag. 45 van "WMO indicaties maatwerkvoorzieningen 10% verminderen". 10% van 3 uur is 18 minuten. De uitkomst is dan toch echt 2 uur en 42 minuten en zeker geen 2 uur en 10 minuten! Van een gemeente mag je toch kloppende en onderbouwde berekeningen verwachten.....

Tot slot.

Zorg dat er in zowel beleidsregels, verordeningen en uitvoering MAATWERK mogelijk blijft want dat was en is tenslotte de doelstelling van de decentralisaties naar gemeenten. Geen generieke maatregelen waardoor mensen in het systeem verzuipen want daar hebben we in de politiek al meer dan genoeg voorbeelden van gezien de laatste jaren. Blijf uw beleid toetsen aan de individuele persoonlijke behoefte en het zelfstandig kunnen blijven functioneren van uw inwoners en handel daar naar!

Patricia van Bladel – Meussen
Voorzitter.